

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ๖ ๖๔๕ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวพ.๓ ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นางสาววินิภา ขาลีศาร ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๑๘๔๓) กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศวพ.มุกดาหาร สวพ.๓ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การเปรียบเทียบพันธุ์ฝ้ายเส้นใยสีที่ทนทานต่อศัตรูฝ้ายที่สำคัญ ในจังหวัดมุกดาหาร

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF ๖๕-๓๑-๐๑-๖๕-๐๑-๐๙-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๕

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาววิภา ชาติคาร นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัด มุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางพยุดา จันทร์เกื้อ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สำนักวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๒๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การเปรียบเทียบพันธุ์ฝ้ายเส้นใยสีที่ทนทานต่อศัตรูฝ้ายที่สำคัญ ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร เพื่อประเมินผลผลิตและคุณภาพเส้นใยของพันธุ์ฝ้าย ในขั้นตอนการเปรียบเทียบในท้องถิ่น สำหรับคัดเลือกพันธุ์ที่ดี จำนวน ๗ พันธุ์ และพันธุ์ตรวจสอบ TF๒ และ TF๖ รวมจำนวน ๙ พันธุ์จากการทดลอง พบว่า ไม่พบการเข้าทำลายของโรคใบหงิกในฝ้ายในทุกๆ กรรมวิธีที่ทดลอง สำหรับองค์ประกอบของผลผลิต ได้แก่ ผลผลิตของฝ้ายแต่ละพันธุ์ที่ใช้ทดลอง พบว่า พันธุ์ C๕๙-๒๑ ให้ผลผลิตเฉลี่ยรวมของปุ๋ยฝ้ายทั้งเมล็ดที่สูงที่สุด เท่ากับ ๒๗๖.๖ กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพันธุ์ TF๖ (๑๐๙.๘ กิโลกรัม/ไร่) และพันธุ์ TF๒ (๘๙.๕ กิโลกรัม/ไร่) ที่เป็นพันธุ์ตรวจสอบ น้ำหนักปุ๋ยฝ้ายทั้งเมล็ด พบว่า พันธุ์ C๕๙-๒๑ มีน้ำหนักปุ๋ยฝ้ายทั้งเมล็ดที่สูงที่สุด เท่ากับ ๖.๒๗ กรัม/สมอ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพันธุ์ TF๖ (๔.๙๗ กรัม/สมอ) และพันธุ์ TF๒ (๔.๘ กรัม/สมอ) ส่วนจำนวนเมล็ดของฝ้ายแต่ละพันธุ์ พบว่า พันธุ์ C๕๙-๑๗ มีจำนวนเมล็ดเฉลี่ยต่อสมอที่สูงที่สุด เท่ากับ ๙๘.๘๓ เมล็ด/สมอ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพันธุ์ TF๒ (๗๑.๙๗ เมล็ด/สมอ) และ TF๖ (๖๘.๖ เมล็ด/สมอ) ตามลำดับ ทางด้านการเจริญเติบโตทางด้านลำต้นของฝ้ายแต่ละพันธุ์ ด้านความสูงของลำต้น พบว่า พันธุ์ C๕๙-๑๓ มีค่าความสูงเฉลี่ยทางด้านลำต้นที่สูงที่สุด เท่ากับ ๑.๕๙ เมตร ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพันธุ์ TF๒ (๑.๐๗ เมตร) และ TF๖ (๑.๐๓ เมตร) ตามลำดับและความกว้างของทรงพุ่ม

เฉลี่ยของพันธุ์ฝ้ายแต่ละพันธุ์ พบว่า พันธุ์ C๕๙-๑๓ มีค่าความกว้างของทรงพุ่มเฉลี่ยที่สูงที่สุด เท่ากับ ๑.๒๗ เมตร ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพันธุ์ TF๖ (๐.๘๔ เมตร) และ TF๒ (๐.๘ เมตร) ตามลำดับ จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า พันธุ์ฝ้ายที่ใช้ทดลองทั้ง ๗ พันธุ์ มีการเจริญเติบโตทางด้านลำต้นที่สูงกว่าพันธุ์ฝ้ายที่เป็นพันธุ์ตรวจสอบของทั้ง ๒ พันธุ์ จากการสุ่มสำรวจแมลงศัตรูฝ้ายที่สำคัญจากการทดลอง พบการเข้าทำลายของแมลงศัตรูที่สำคัญของฝ้าย ๒ ชนิด คือ เพลี้ยจักจั่น พบว่า ครั้งที่ ๑, ๒ และ ๔ พันธุ์ TF๒ พบจำนวนเพลี้ยจักจั่นสูงสุด เท่ากับ ๓๗.๓๓ ตัว/ต้น ๑๕๖.๖๗ ตัว/ต้น และ ๔๓ ตัว/ต้น ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุกๆ พันธุ์ที่ทำการทดลอง ส่วนครั้งที่ ๓ ของการสุ่มสำรวจ พบว่า พันธุ์ TF๖ มีจำนวนเพลี้ยจักจั่นสูงสุด เท่ากับ ๙๙.๓๓ ตัว/ต้น และเพลี้ยอ่อน พบว่า ครั้งที่ ๑ และ ๒ พันธุ์ C๕๙-๑๐ มีจำนวนเพลี้ยอ่อนสูงสุด เท่ากับ ๑๔๔.๖๗ ตัว/ต้น และ ๑๐๑ ตัว/ต้น ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุกๆ พันธุ์ที่ทดลอง ส่วนครั้งที่ ๓ และ ๔ พบจำนวนเพลี้ยอ่อนสูงสุดที่ในพันธุ์ C๕๙-๒๑ เท่ากับ ๑๒๖.๓๓ ตัว/ต้น และ ๑๖๑.๓๓ ตัว/ต้น ตามลำดับ จากการศึกษาทดลองในครั้งนี้ พบว่าพันธุ์ฝ้ายที่นำมาทดลองทั้ง ๗ พันธุ์มีการเจริญเติบโต และให้ผลผลิตที่สูงกว่าพันธุ์ที่นำมาตรวจสอบทั้ง ๒ พันธุ์ ซึ่งจะรวบรวมข้อมูลของสายพันธุ์ดีเด่นที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อนำไปประกอบการเสนอเป็นฝ้ายพันธุ์รับรองของกรมวิชาการเกษตรต่อไป

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การบริการวิชาการโครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร จังหวัดมุกดาหาร

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผล

งานเรื่อง

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาววินิภา ขาสีการ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางจินตนาพร เพี้ยสา นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางสาวธิดาทิพย์ ทัพธานี นักวิชาการเกษตร กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นโครงการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อนำงานวิจัยและพัฒนางานบริการไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพการผลิตสำหรับช่วยสนับสนุนกระบวนการบริหารงานเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกร และช่วยแก้ปัญหาอุปสรรคให้เกษตรกรได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ กรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการในโครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ โดยรับผิดชอบ “คลินิกพืช” โดยมอบหมายให้สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตต่างๆ เป็นศูนย์ประสานในแต่ละภูมิภาค ในการให้บริการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่แก่เกษตรกร จะแบ่งเป็นการให้บริการตามแผนปกติซึ่งในแต่ละปีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะมีกำหนดปฏิทินเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน ประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากโครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ จะเป็นพลังให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มุ่งมั่นที่จะพัฒนาโครงการนี้ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทยให้ดีขึ้น

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๓ ขอนแก่น ได้ดำเนินการร่วมกับคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ด่านพืช ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบ คือ จังหวัดมุกดาหาร จำนวน ๗ อำเภอ ซึ่งในการจัดคลินิกแต่ละครั้งนั้นนักวิชาการเกษตรของหน่วยงานจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ บริการตรวจวิเคราะห์ วินิจฉัยพืชที่มีอาการผิดปกติ จัดนิทรรศการด้านพืช ตลอดจนแจกเอกสารคำแนะนำต่างๆ ให้แก่เกษตรกรผู้เข้ารับบริการ ครั้งที่ ๑ มีเกษตรกรที่ลงทะเบียน จำนวน ๖๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖๖ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนในระดับจังหวัด เกษตรกรที่เข้ารับคำปรึกษาและแก้ไขปัญหาเรื่องโรคแมลงศัตรูพืช ซึ่งโรคแอนแทรกคโนสพบพบประเด็นปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๕ รองลงมาคือกล้วย แมลงศัตรูพริก และ ทุเรียน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖ คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๔ คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๑ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนกับคลินิกพืช ครั้งที่ ๒ มีเกษตรกรที่ลงทะเบียนเข้ารับบริการในคลินิกพืช จำนวน ๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๒ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนในระดับจังหวัด เกษตรกรเข้ารับบริการปรึกษาปัญหาโรคแมลงศัตรูพืช และรับคำแนะนำการป้องกันกำจัด ในด้านพืชไร่ พืชผัก และไม้ผล ซึ่งมะพร้าวพบประเด็นปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ทุเรียน และสัลด พบประเด็นปัญหาร้อยละ ๑.๙๖ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนกับคลินิกพืช ในพืชทั้ง ๓ ชนิด ครั้งที่ ๓ มีเกษตรกรที่ลงทะเบียนเข้ารับบริการในคลินิกพืช จำนวน ๑๐๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนในระดับจังหวัด เกษตรกรเข้ารับบริการปรึกษาปัญหาโรคแมลงและแนวทางการป้องกันกำจัด ในด้านพืชผัก และพืชไร่ พบว่าพืชตระกูลกะหล่ำ (คะน้า กะหล่ำปลี) มีประเด็นปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๔ รองลงมาคือ เรื่องโรคเหี่ยวเหี่ยวมะเขือเทศ คิดเป็นร้อยละ ๔.๙๕ พริก ถั่วฝักยาว ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศเรื่องหนอนเจาะสมอฝ้าย คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๖ ๐.๙๙ ๐.๙๙ และ ๐.๙๙ ตามลำดับครั้งที่ ๔ มีเกษตรกรที่ลงทะเบียนเข้ารับบริการในคลินิกพืช จำนวน ๑๑๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๒ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนในระดับจังหวัด เกษตรกรเข้ารับบริการปรึกษาปัญหาโรคแมลง และแนวทางการป้องกันกำจัด ในด้านพืชผัก และพืชไร่ พบว่าพริกและมันสำปะหลังพบประเด็นปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓ และ ๒.๖๓ ตามลำดับ รองลงมาคือ มะเขือเทศ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๕ และกล้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๘ ของเกษตรกรที่ลงทะเบียนกับคลินิกพืช

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การผลิตมะเขือเทศด้วยวิธีการจัดการแบบผสมผสานเพื่อลดการใช้สารเคมีในกลุ่มเกษตรกรจังหวัดมุกดาหาร

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

- ๓.๑ การขยายผลเทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์และปุ๋ยชีวภาพ เพื่อการผลิตพืชปลอดภัยและอินทรีย์
- ๓.๒ เทคโนโลยีการใช้ชีวภัณฑ์ควบคุมศัตรูพืชในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- ๓.๓ เทคโนโลยีการควบคุมแมลงศัตรูพืชด้วยแมลงศัตรูธรรมชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาววินิภา ชาลีคาร ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๔๓) สังกัด กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๔๓) สังกัด กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การผลิตมะเขือเทศด้วยวิธีการจัดการแบบผสมผสาน เพื่อลดการใช้สารเคมีในกลุ่มเกษตรกรจังหวัดมุกดาหาร

๒. หลักการและเหตุผล

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดมุกดาหาร โดยทั่วไปเป็นเขาสลับกับที่ราบสูงปกคลุมไปด้วยป่าไม้ ด้านตะวันออกมีแม่น้ำโขงทอดยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาว เนื่องจากจังหวัดมุกดาหาร มีพื้นที่ติดกับประเทศลาวและมีการคมนาคมที่สะดวกทำให้เกษตรกรปลูกพืชอย่างหลากหลายและมีพืชเศรษฐกิจคือ ข้าว (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔) หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวเสร็จมักจะมีการปลูกพืชหลังนา เช่น ถั่วลิสง และมะเขือเทศ ซึ่งมะเขือเทศสามารถเจริญเติบโตได้ในดินทุกชนิดแต่ชอบดินร่วนที่มีความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ของดินในช่วง ๖.๐-๖.๘ และความชื้นของดินพอเหมาะ ต้องการแสงแดดเต็มที่ตลอดทั้งวัน ช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ระหว่าง ๒๑-๒๔ องศาเซลเซียส (กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๕๕) ในปัจจุบันการปลูกมะเขือเทศยังคงมีปัญหาเรื่องแมลงและโรคที่เข้าทำลายอย่างมาก เนื่องจากเป็นพืชที่สามารถเพาะปลูกได้ทั้งปี โรคที่สำคัญได้แก่ โรคเหี่ยวเหี่ยว โรคใบไหม้ โรคผลเน่า และมีแมลงเข้าทำลายได้ตลอดอายุการปลูก สำหรับพื้นที่ในจังหวัดมุกดาหาร โรคที่สำคัญที่ทำความเสียหายให้แก่การปลูกมะเขือเทศมากที่สุดคือ โรคเหี่ยวแบคทีเรีย (bacterial wilt) หรือโรคเหี่ยวเหี่ยว ที่เกิดจากการเข้าทำลายของเชื้อ *Ralstonia solanacearum* พบระบาดในทุกแหล่งที่มีการปลูกมะเขือเทศ ถือเป็นโรคที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของมะเขือเทศ เนื่องจากทำให้ผลผลิตมะเขือเทศลดลงมากกว่า ๕๐% และเกษตรกรมักจะไม่ปลูกมะเขือเทศในพื้นที่เดิมทุกๆ ปี และเลือกใช้วิธีควบคุมโรคโดยการใช้สารเคมี ทำให้เกิดการสะสมของสารเคมี และส่งผลเสียโดยตรงต่อผู้บริโภค เกิดสารตกค้างในผลผลิตนอกจากนี้เกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติตามกระบวนการผลิตเกษตรที่ดีที่เหมาะสม (GAP) เนื่องจากเกษตรกรเห็นว่าไม่มีแนววิธีการปฏิบัติที่ยั่งยืน ดังนั้นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ผลผลิตที่เต็มที่มีคุณภาพ และลดต้นทุนในการผลิต คือการใช้สารชีวภัณฑ์ที่เป็นเชื้อราปฏิปักษ์ เช่น เชื้อแบคทีเรีย *Bs (Bacillus subtilis) DOA-WB๔* สำหรับการป้องกันกำจัด มีรายงานผลการทดลองใช้ในแปลงเกษตรกร พบว่า ได้ผลดีสามารถลดการเกิดโรคได้ ๐-๖๕ % (วงศ์, ๒๕๕๐) ซึ่งการใช้ชีวภัณฑ์ *Bs* เพื่อลดหรือทดแทนสารเคมีจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรที่จะช่วยเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ และลดปัญหาดังกล่าว รวมทั้งทำให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ผลิต และผู้บริโภคอีกด้วยและควรมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม ด้านการจัดการระบบการผลิตเพื่อความปลอดภัย จะทำให้เกษตรกรใช้สารชีวภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต และได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

กรมวิชาการเกษตรมีเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์เพื่อป้องกันกำจัดศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี รวมทั้งปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์ ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชช่วยตรึงไนโตรเจน

ละลายฟอสเฟตช่วยป้องกันและยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคพืช ทำให้รากพืชแข็งแรง ด้านทานโรค และเพิ่มผลผลิตพืชได้อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ (กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๕๕) ปัจจุบันสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตชีวภัณฑ์และปุ๋ยชีวภาพ จากสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช และกองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางเกษตร ทำให้มีแหล่งผลิตและให้บริการชีวภัณฑ์ ได้แก่ BT DOA-๑ เมตาโรเซียม DOA-M๓ และ DOA-M๘ ไล่เดือนฝอยศัตรูแมลง แมลงหางหนีบ มวนพิฆาต แมลงช้างปีกใส BS DOA-๒๔ BS DOA-๑๙W๖ ไตรโคเดอร์มา และเห็ดเรืองแสงสเตรปโตไมซี จำนวน ๙ หน่วยงาน ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม มุกดาหาร เลย สกลนคร หนองคาย และอุดรธานี มีแหล่งผลิตและให้บริการปุ๋ยชีวภาพ ได้แก่ พีจีพีอาร์วัน พีจีพีอาร์ทู พีจีพีอาร์ที และปุ๋ยชีวภาพละลายฟอสเฟต จำนวน ๒ หน่วยงาน ในจังหวัดกาฬสินธุ์ และนครพนม เพื่อผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ในพื้นที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๓ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาชีวภัณฑ์ BS DOA ๑๙W๖ ควบคุมโรคแอนแทรกโนสของพริก ในรูปแบบที่ผลิตขยายได้ง่าย จึงน่าจะมีการนำมาปรับใช้กับการผลิตเชื้อแบคทีเรีย BT เพื่อให้ได้วิธีการที่ง่าย ใช้ต้นทุนต่ำ และยังคงมีประสิทธิภาพในการควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืชได้ หากนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาผสมผสานเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการผลิตพืชของเกษตรกร โดยการทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่แล้ว นอกจากจะเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มผลผลิตพืชแล้วยังลดการใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ให้เกษตรกรสามารถผลิตพืชที่มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานพืชปลอดภัย (GAP) อย่างยั่งยืนรวมถึงการปกป้องดูแลสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานในการผลิตพืช ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเกษตรกรรมและชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เกษตรกรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพผลผลิตของมะเขือเทศด้วยเทคโนโลยีแบบผสมผสานของกรมวิชาการเกษตรได้อย่างยั่งยืน
๒. สามารถพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมโรคเหี่ยวเฉียวของมะเขือเทศด้วยชีวภัณฑ์บีเอสที่ผลิตขยายได้ในระดับเกษตรกร ลดการใช้สารเคมีและส่งเสริมระบบเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น
๓. ได้ขยายผลเทคโนโลยีการผลิตมะเขือเทศที่เหมาะสมในพื้นที่ส่งผลให้มีแหล่งผลิตพืชปลอดภัยในระบบเกษตรที่ดีที่เหมาะสม (GAP) เพิ่มขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ต้นทุนการผลิตลดลงผลผลิตพืชเพิ่มขึ้นทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒๐
๒. พื้นที่ผลิตพืชปลอดภัยที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น

(ลงชื่อ) วนิต งามศิริ

(นางสาววนิดา งามศิริ)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๑๓ / ๑๑ / ๕๖